

IFRS 17

og analyse af dennes påvirkning på danske forsikringselskaber og pensionskasser

Hovedopgave HD 2. del – Regnskab og Økonomistyring
Copenhagen Business School

Student: Veron Bexheti

Vejleder: Kirsa Schnell Christiansen

Afleveret: 6. Maj 2020

Antal anslag/sideantal: 22/24

Studie nr.: 108682

Executive Summary

IFRS 17 is one of the most discussed accounting standards presented by the IFRS. The new accounting standard for Insurance is finalized and pushed back a few times, before setting the ultimate deadline of releasing it the 1 January 2023.

IFRS 17 is considered a widely more broad and comprehensive standard as to how the insurance liabilities should be recognized. The new standard will make more comparability and transparency to the insurances companies and their readers.

The motivation behind this proposal is to make insurance agencies mindful of the progressions by the new accounting standard, which the insurance agencies should adjust, their business to in other to be grievance with IFRS 17. The difficulties which lies ahead for the insurance agencies can differ a great deal, in view of the current standard – IFRS 4, was sometimes open for neighborhood GAAP to manage the bookkeeping norms for protection contracts in numerous regions. The open door for neighborhood GAAP guideline under IFRS 4 is one of the principle reasons of actualizing IFRS 17, to make sure about arrangement in the applied bookkeeping strategies, introduction of the budget reports and exposures.

This analysis will show the differences between the accounting standards as used now and the new accounting standard IFRS 17.

The conclusion is that IFRS 17 will significantly change the view of insurances annul reports and promote more transparency.

Contents

Executive Summary	2
1 Problemformulering	4
1.1 Indledning til opgave	4
1.2 Problemformulering	4
1.3 Afgrænsning	5
2 Metodiske overvejelser	5
3 Redegørelse for regnskabsstandarder inden for forsikringskontrakter	6
3.1 Intro til regnskabsstandarderne	6
3.1.1 Forsikringsmæssige hensættelser	6
3.1.2 Komponenter under forsikringsmæssige hensættelser	7
3.1.3 IFRS 4	11
3.1.4 Regnskabsbekendtgørelsen	13
3.1.5 IFRS 17	14
3.2 Delkonklusion	18
4 Analyse af IFRS 17 i forhold regnskabsbekendtgørelsen og IFRS 4	19
4.1 Sammenligning af præmiehensættelser	19
4.2 Sammenligning af livsforsikringshensættelser	Error! Bookmark not defined.
4.3 Sammenligning regnskabsposter og begreber mellem standarder	20
4.3.1 Erhvervelsesomkostninger	20
4.3.2 Forsikringskontrakter	21
4.3.3 Puljer af forsikringskontrakter	21
4.3.4 Præsentation i regnskabet	22
4.3 Regnskabslæseres vurdering af forskelle	22
4.4 Delkonklusion	24
5 Konklusion	25
6 Perspektivering	25
7 Bilag	26
7.1 Transskriberet interview med IFRS 17 ekspert aktuar Mikkel Jarlbøl	26
7.2 Transskriberet interview med IFRS 17 ekspert regnskabschef Filip Arthur Mickelsen	27
8 Litteraturliste	28

1 Problemformulering

1.1 Indledning til opgave

IFRS 17 er en meget omdiskuteret regnskabsstandard som forventes at træde i kraft den 11 juni 2021.

Regnskabsstandarden behandler forsikringsmæssige kontrakter på en anden vis end hvad man hidtil har set under IFRS 4 og regnskabsbekendtgørelsen (finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser) i Danmark.

Indregningen af forsikringskontrakter har stor påvirkning på hvorvidt resultatopgørelserne i forsikringsselskaber og pensionskasser er overskudsgivende eller tabsgivende.

På nuværende tidspunkt er anvendt regnskabspraksis hos de enkelte forsikrings styrende for hvordan man behandler og derved måler og indregninger forsikringskontrakterne. Dette mindsker gennemsigtigheden på tværs af forsikringsselskaberne og umuliggør en udefrakommende at bedømme profitten i forsikringsselskaberne.

IFRS 4 i modsætning til IFRS 17 indeholder minimumskrav til måling af forsikringskontrakterne, hvorfor den ikke indebærer alle løsninger til indregning og måling af forsikringskontrakterne.

Dette har medført at sammenligningen på tværs af forsikringsselskaber er meget svær at foretage. Ligeledes utydeliggør det arbejdet for hvornår der er behov for inddragelse af den danske regnskabsbekendtgørelse.

IFRS 17 træder i kraft den 1 januar 2023, efter udskydelse af deadline fra den 1 januar 2021.

IFRS 17 standarden er på nuværende tidspunkt allerede udgivet og er allerede drøftet bredt i forsikringsuniverset. Den forventes at løse de forskellige problemstillinger man har påpeget på ved sammenligning og manglende transparens i resultatføring af et givent forsikringsselskab/pensionskasse.

Opgaven er udformet på baggrund af ovenstående begrundelser som fører undertegnet til problemstillingen som skal analyseres i denne opgave.

1.2 Problemformulering

I forlængelse af ovenstående indledning omkring problemstillinger ved forsikringsselskaber og pensionskasser ved præsentation gennem enten dansk regnskabsbekendtgørelse eller IFRS 4, så ønsker der at blive undersøgt hvordan IFRS 17 er en løsning på disse problemstillinger.

Hvilken effekt har implementeringen af IFRS 17 på de danske forsikringsselskaber/pensionskasser målt i regnskabsmæssig regi i modsætning til IFRS 4 og regnskabsbekendtgørelsen?

1.3 Afgrænsning

Opgaven er udarbejdet med udgangspunkt til at undersøge forskellene mellem standarderne gennem undertegnet. Dertil suppleres den fremført analyse med fortolkninger og interviews med eksperter inden for området. Ligesom der vil blive inddraget almene revisorer og andre brugere af forsikringsregnskaber til fortolkning af de fundne forskelle og derigennem analyse.

Analysen er udelukkende baseret på regnskabsmæssige standarder hvorfor aktuariemæssige standarder samt anden selskabsretlige love såsom contributionsbekendtgørelsen vil ikke blive inkluderet i opgaven. Der afgrænses fra ovenstående, da det ellers vil fjerne fokus på opgavens formål, som er at belyse forskelle i regnskabsmæssige standarder.

Der vil udelukkende blive analyseret på baggrund af en forsikringskontrakt hvorfor finansielle instrumenter ikke vil blive behandlet i indeværende analyse. Der udelades alle behandlinger efter IFRS 9.

Forsikringsmæssige hensættelser værdiansættes og indregnes anderledes efter solvens II direktivet, hvorfor dette ikke vil blive behandlet i indeværende analyse.

Ligeledes udelades genforsikring, da det blot vil følge samme princip som for almen forsikring.

2 Metodiske overvejelser

Formålet med indeværende afsnit er at beskrive den anvendte metode i opgaven, med tilhørende forklaringer af anvendelser af data.

Der skal udarbejdes en komparativ analyse, der skal angive forskellene mellem regnskabsstandarder, hvorfor det sættes op som et casestudie.

Mængden af data vil være objektiv hvad angår kvantitativ data, da der skal udarbejdes objektive beregninger til sammenligning af metoder.

Dataindsamlingen vil bestå af lovgivende instanser, ligesom der bliver gjort brug af regnskabsstanderne som skal analyseres. Derudover vil der blive inkluderet ekspert viden inden for området, derved er data af primær empiri.

Mens sekundær empiri er som beskrevet før dette og vil blive anvendt flittigt til opbyggelse af analysen.

Det er en forudsætning, at brugerne af denne opgave har en god forståelse for bogføring og forsikringstekniske sammenhængen. Da området om end vil blive forklaret kræver en del baggrundsviden.

3 Redegørelse for regnskabsstandarder inden for forsikringskontrakter

3.1 Intro til regnskabsstandarderne

IFRS er en forkortelse for International Financial Reporting Standards og er en regnskabsstandard for børsnoterede selskabers koncernregnskaber på tværs af EU.

Ovenstående giver underen i forhold til problemstillingen der ønskes undersøgt, da størstedelen af danske forsikringsselskaber og pensionskasser aflægger efter den danske regnskabsbekendtgørelse og derved ikke er påvirket af ovenstående.

Det er langt hen af vejen korrekt, dog er den danske regnskabsbekendtgørelsen, stærkt understøttet af tiltag der er indarbejdet i IFRS 4 og indeholder enkelte lempeligere eller strenge reguleringer til forskel.

Derfor anses IFRS 17 for at være nytænkende i forhold til indregning og måling af forsikringskontrakter.

Dermed anses der en problemstilling mellem valg af de forskellige regnskabsstandarder som undertegnet vil belyse.

IFRS er derfor udelukkende et krav for børsnoterede koncernregnskaber i Danmark, hvorfor det i praksis på den korte bane vil ikke have nogen effekt på forsikringsselskaber og pensionskasser der aflægger efter regnskabsbekendtgørelsen.

Dog som nævnt foroven, så vil regnskabsbekendtgørelsen højst sandsynliggjort blive opdateret med tiltag der stammer fra IFRS 17. Forudsætningen antages da det ligeledes var tilfældet med den nuværende regnskabsbekendtgørelse der følger IFRS 4.

3.1.1 Forsikringsmæssige hensættelser

For at kunne redegøre for IFRS 4, 17 og regnskabsbekendtgørelsen, er det nødvendigt at forklare og formidle hvordan forsikringsmæssige hensættelser er strikket sammen.

Finanstilsynet som er et tilsyn under erhvervs- og vækstministeren, deres primære opgave er at føre tilsyn med finansielle virksomheder, ensbetydende med at de føre tilsyn over forsikringsselskaber og pensionskasser.

Finanstilsynet har defineret betydningen af forsikringsmæssige hensættelser til følgende:

”Forsikringsmæssige hensættelser er de samlede beløb, et forsikringsselskab har afsat til brug for afvikling af forpligtelserne på de forsikringspolicer, som selskabet har udstedt. Forsikringsmæssige hensættelser skaldække såvel udgifter til skadesbegivenheder, der har fundet sted, men endnu ikke betalt, som udgifter til fremtidige skadesbegivenheder, der er dækket under de udstedte forsikringspolicer. Forsikringsmæssige hensættelser skal endvidere kunne dække fremtidige omkostninger ved at administrere forsikringsbestanden i den periode, for hvilken der er betalt præmier. Forsikringsmæssige hensættelser kan opgøres brutto eller for egen regning. Forsikringsmæssige hensættelser opdeles i forskellige typer, hvoraf de vigtigste er præmiehensættelser og erstatningshensættelser.”¹

¹ https://www.finanstilsynet.dk/upload/Finanstilsynet/publik/publikationer/forsikring97/dn28_ord.html

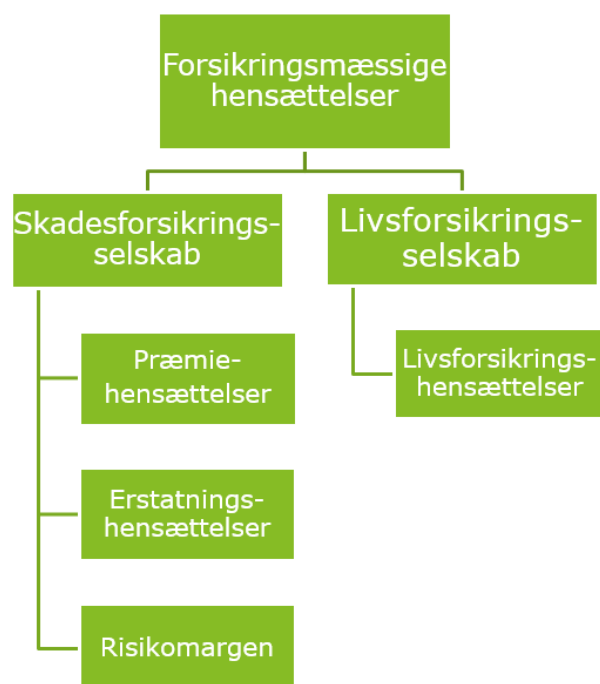
Det kan forkortes til værende en fremtidig diskontering af pengestrømme af forventede erstatninger/pensioner.

Dette som regnskabelement er svært at behandle i modsætning til andre forpligtelser såsom gæld til bank eller tredjepart. Selve beregninger og opgørelserne af beløbende der optages i regnskaberne er endnu vanskeligere at opgøre. Derfor benyttes der aktuar i pensionskasser og forsikringselskaber til beregning af disse.

Beregningerne skal anmeldes til finanstilsynet og udgør et teknisk grundlag, dette tekniske grundlag indeholder typisk en lang række informationer til informationssøgning omkring de forsikringsmæssige forpligtelser som pensionskasserne har fremsat.

For at komme tilbage til den regnskabsmæssige behandling af forsikringsmæssige hensættelser, så har jeg nedenfor opdelt indholdet af forsikringsmæssige hensættelser i mindre kategorier som det er præsenteret i et årsregnskab.

Det gælder både under IFRS og regnskabsbekendtgørelsen og der er taget udgangspunkt forsikringskontrakter med risikokomponenter der behandles efter IFRS 4 eller regnskabsbekendtgørelsen og ikke som finansielle instrumenter under IFRS 9 og bank produkter under regnskabsbekendtgørelsen for banker og fondsmæglere.

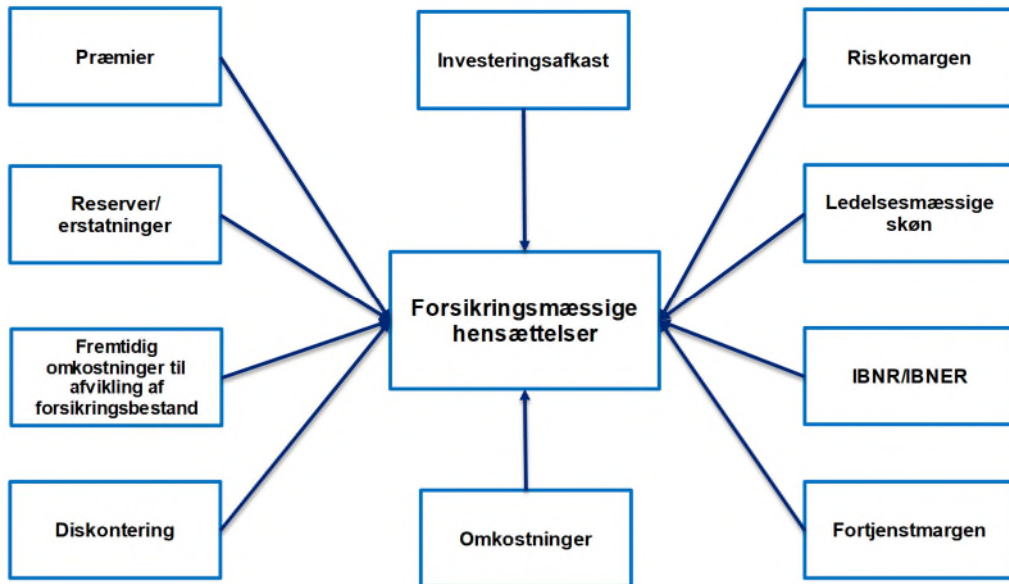

Figur 1: Kilde: Egen tilvirkning

3.1.2 Komponenter under forsikringsmæssige hensættelser

For at kunne sammenligne regnskabsstandarder er der behov for yderligere uddybning af de forsikringsmæssige hensættelser, for at kunne præcisere de komponenter der ligeledes refereres til i IFRS 17 standarden.

Nedenstående viser en figur udarbejdet af undertegnet af elementer der indgår i de forsikringsmæssige hensættelser, dette er på tværs af ovenstående kategorier som er nævnt i figur 1.

Figur 2: Kilde: Egen tilvirkning

Ovenstående figur viser hvilke komponenter der skal til ved beregning af de forsikringsmæssige hensættelser, mens figur 1 viser hvordan det præsenteres på balancen i henholdsvis et skadesforsikringselskab og en pensionskasse. Elementerne ændre sig alt efter om det er gennemsnitsrente eller markedsrente.

Præsentationen af livsforsikringshensættelser under pensionskasser/livsforsikringselskaber kan specificeres yderligere til garanterede ydelser, kollektiv bonuspotentiale og individuel bonuspotentiale.

3.1.2.1 Præmier

Præmier er de bidrag som forsikringstager eller pensionsindehaver har indbetalt til henholdsvis forsikringselskabet eller pensionskassen. Alt efter om det er vedhæftet risikokomponenter til dette indregnes det i resultatopgørelsen eller direkte på balancen såfremt det intet risikokomponent har.

Det vil sige at præmier kan håndteres både efter IFRS 4 og 17 samt IFRS 9 hvis det f.eks. er uden bonus og risiko komponenter.

Præmierne indregnes i resultatopgørelsen i takt med risikoperioden, såfremt der er en risiko og bonus tilknyttet.

3.1.2.2 Reserver/erstatninger

Reserver er et udtryk for skyldige erstatninger som endnu ikke er udbetalt til kunden. I forsikringselskaber betegnes disse som sags reserver og er et del element i fastsættelse af erstatningshensættelserne på balancen.

Erstatningerne registreres i resultatopgørelsen når der hensættes til en bestemt sag såfremt det er skadesforsikring. I en pensionskasse indgår der ikke erstatninger men blot udbetalte ydelser, hvilket indeholder de konkrete udbetalinger der finder sted til pensionsmodtageren, disse kaldes medlemmer og kunder alt efter om det er en pensionskasse eller et livsforsikringsselskab.

Reserver i skadesforsikringsselskab fastsættes ud fra de informationer der er modtaget vedr. skaden, det kan være information fra taxator, billeder fra skade, tandlæge eller læge journaler.

Mens det i et livsforsikringsselskab eller pensionskasse fastsættes ud fra nogle forsikringsmæssige parametre der indeholder statistisk på baggrund af historisk indenfor, dødlighed, fripolice, genkøb, m.v. (der henvises til finanstilsynets ordforklaringer for yderligere).

3.1.2.3 Omkostninger til afvikling af bestand

Mere specifik andel der opgøres til skadesforsikringsselskaber og erfaringsmæssigt som revisor af finansielle kunder, er beløbet minimalt målt i forhold til resterende del af de forsikringsmæssige hensættelser.

Beløbet skal opgøres og indregnes i årsrapporterne som en hensættelse, den vedrører det estimeret beløb der skal betales eller afholdes for at kunne afvikle resterende sags reserver. Dette er med til at sikre at forsikringsselskaberne har råd til at afslutte sagerne såfremt de måtte gå konkurs.

3.1.2.4 Diskontering

De fremtidige pengestrømme som indeholdes opgøres af reserver, PAL, m.v. diskonteres med EIOPA offentlige rentekurve. Dette er påkrævet ved dansk lov og dermed kan påvirke de forsikringsmæssige hensættelser.

3.1.2.5 Investeringsafkast

Investeringsafkastet medtages udelukkende i pensionskasser og livsforsikringsselskaber til beregning af de forsikringsmæssige hensættelser. Såfremt der er tegnet et gennemsnitsrenteprodukt altså en pensionsordning hvor man har ret til en bestemt forrentning. Det betyder at sådan et produkt altid bliver forøget årligt med den aftalte sats, i nyere tid er denne sats meget lav. Seneste er det påsat i Danica Pension på 1,8%².

Såfremt man vælger at tegne et markedsprodukt i stedet, altså markedsrente så modtages der en forrentning svarende til det realiserede afkast der er opnået.

3.1.2.6 Omkostninger

Omkostninger i skadesforsikringsselskab indebærer kun omkostninger jf. pkt. 3.1.2.3, derudover har omkostninger ikke direkte effekt på de forsikringstekniske hensættelser.

I et livsforsikringsselskab eller pensionskasse opkræves medlemmer eller kunder en andel af deres præmie som omkostning eller fratrækkes som en procentsats fra deres depoter hvor på de har deres pensionsprodukt.

² <https://danicapension.dk/om-danica-pension/regnskaber/regnskaber/kontorenten#tip1>

Omkostninger er forskellige fra selskab til selskab og er en af de forsikringstekniske parameter som livsforsikringselskaber og pensionskasserne melder ind til finanstillsynet i form af teknisk grundlag.

3.1.2.7 Risikomargen

Finanstillsynet definerer risikomargen som ”... kapitalomkostningen en tredjepart skal afholde for bestanden af forsikringsforpligtelser (cost of capital)”³.

I daglig tale så omtaler man risikomargen som en estimeret omkostning forsikringselskabet eller pensionskassen skal betale til en erhverver for at de skal kunne overtage risikoen der er tilknyttet bestanden eller forsikringspuljen.

Risikomargen opgøres som cost of capital (CoC metoden) jf. Solvens II direktivet og indregnes i særskilt regnskabspost på balancen.

3.1.2.8 Ledelsesmæssige skøn

Det ledelsesmæssige skøn er som sådan ikke en præciseret beregning, men en essentiel del af opgørelsen af de forsikringsmæssige hensættelser. Det skyldes at en eksakt beregning aldrig kan foretages til at ramme plet ift. den forventede udbetaling, derfor er det anerkendt at foretage et ledelsesmæssige skøn der indarbejdes i de forsikringsmæssige hensættelser. Dette gælder på tværs af skadesforsikringselskaber og livsforsikringselskaber/pensionskasser.

3.1.2.9 IBNR/IBNER

IBNR og IBNER er en hensættelse for erstatninger der fastsættes statistisk ift. historiske skader. IBNR tager højde for at de erstatningsudgifter der forventes at vedrøre det pågældende regnskabsår men endnu ikke er indtrådt. IBNER er en yderligere hensættelse til dette og står for ”incurred but not enough recorded”. Denne dækker den forventede erstatningsudgift hvor IBNR ikke er tilstrækkelig.

IBNR står for ”incurred but not recorded”.

IBNR og IBNER optræder i livsforsikringselskaber/pensionskasser men vedrører deres gruppelivsforsikringer, hvilket er engangssummer produkter såsom dødsfalds dækning, invalidedækning m.v. Et typisk pensionsprodukt er en ratepension, alderspension eller livsvarig pension.

Dermed er IBNR og IBNER en vigtig instans i forsikringsmæssige hensættelser for skadesforsikringselskaber.

³<https://www.forsikringogpension.dk/media/1588/hensaettelser-til-forsikringsforpligtelser-planchesaet-fra-finanstillsynet.pdf>

3.1.2.10 Fortjenstmargen

Fortjenstmargen er en modsætning til risikomargen som er beskrevet foroven. Fortjenstmargen er defineret som den forventede fortjeneste i den resterende del af dækningsperioden for indgåede forsikringer eller pensioner.

Fortjenstmargen opgøres ofte ikke i mindre forsikringselskaber, og optræder derfor ofte kun i større livsforsikringselskaber. Pensionskasser er typisk medlemsejet og der forventes der ikke at skabe et overskud, da det i sidste ende alligevel tilfalder deres medlemmer.

3.1.3 IFRS 4

Som tidligere nævnt så er IFRS 4 en regnskabsstandard udarbejdet af IASB, det står for International Accounting Standards Board. Gruppen består af en række eksperter på området og har viden fra forskellige vinkler.

IFRS 4 er den første regnskabsstandard omkring forsikringsmæssige hensættelser.

Standarden omfatter alle forsikringskontrakter og genforsikringskontrakter for forsikringsgiveren, hvilket betyder at såfremt en virksomhed tegner forsikringer hos en pensionskasse eller forsikringselskab så skal de ikke følge IFRS 4, med mindre de selv har aktiviteter som er svarende til de ovenfor nævnte typer.

En forsikringskontrakt er defineret i IFRS 4 som værende følgende: *”en kontrakt, hvori den ene part (udstederen af forsikringskontrakten) påtager sig betydelige forsikringsrisici for den anden part (forsikringstager) ved at indvillige i at yde erstatning til forsikringstager, hvis en bestemt usikker fremtidig begivenhed (den forsikrede begivenhed) påvirker forsikringstager negativt.”*⁴

I denne del vil kun forsikringskontrakten blive behandlet, og dermed udelades de finansielle instrumenter som ligeledes kan behandles efter IFRS 4.

I forlængelse af ovenstående er det vigtigt at klassificere de indgåede kontrakter korrekt, således at udelukkende forsikringskontrakter som indeholder disse typer af forsikringer, der behandles efter IFRS 4:

- 1) Skadesforsikringer
- 2) Produktansvarsforsikringer
- 3) Livs og pensionsprodukter
- 4) Invalide og sygeforsikringer
- 5) Opsparingsprodukter
- 6) Livsvarige løbende ydelser
- 7) Debitorforsikring
- 8) Genforsikring

⁴ IFRS 4, Bilag A

Resterende produkter, så som investeringsprodukter leveret gennem f.eks. banken skal behandles efter IFRS 9 såfremt de ikke har tilknyttet en risikokomponent.

Dertil kan der være tilfælde hvor produkterne ikke kan placeres i IFRS 4 eller IFRS 9, hvorfor det skal undersøges nærmere hvilken standard de skal følge. Det kan f.eks. være produktgarantier udstedt af en producent, de skal behandles efter IFRS 15 vedrørende omsætning. Hertil kan arbejdsgivernes aktiver og forpligtelser under medarbejderenes pensionsordninger blive behandlet efter IAS 19 og dermed ikke IFRS 4.

Når det er stadfæstet at forsikringsproduktet skal behandles efter IFRS 4, så skal der opgøres en beregningsmetode der medfører at forsikringsforpligtelserne er tilstrækkelige.

Det er ligeledes påkrævet i IFRS 4 at der føres test på hver balancedag, hvorvidt de indregnede forsikringsforpligtelser er tilstrækkelige.⁵

Det vil sige at der skal skønnes over deres fremtidige pengestrømme, som typisk følger et cashflow beregningsprogram der kan beregne de fremtidige pengestrømme på baggrund af kundernes depoter og de forsikringstekniske parametre.

Når der er beregnet eller opgjort en forpligtelse så skal denne balanceføres som en forpligtelse, ligegyldigt om det har en positiv eller negativ påvirkning af den nuværende forpligtelse så skal forskellen placeres i resultatopgørelsen⁶.

Ovenstående viser hovedpointerne i IFRS 4, deraf kan det udeledes at den ikke konkretiserer hvordan der skal ske indregning og måling af forsikringskontrakter. Det vil sige selve præsentationen af forsikringskontrakterne i regnskabet er fastsat hos de enkelte selskaber/enheder.

Der er dog indarbejdet retningslinjer for hvordan indregning kan ske jf. IFRS 4.13 og frem. Herpå fremgår det eksempelvis at selskabet/enheden ” *udelukkende skal ophøre med at indregne en forsikringsforpligtelse (eller en del af en forsikringsforpligtelse) i balancen, når forpligtelsen ophører, dvs. når den i kontrakten anførte forpligtelse opfyldes, annulleres eller udløber.*”

Det bliver ikke yderligere specificeret hvordan kontrakten løbende skal indregnes og hvorvidt hele beløbet skal placeres på balancen eller resultatføres. I stedet for henvises standarden til IAS 8 for de tilfælde hvor der ikke kan findes fortolkningsbidrag på i IFRS 4.

Derfor er præsentation af forsikringskontrakter båret af praksis på området.

I dansk praksis er fortolkningen båret af regnskabsbekendtgørelsen der er langt mere specifik i forhold til måling og indregning af forsikringskontrakter samt konkrete benyttelser af regnskabsposter i form af skemakrav.

⁵ IFRS 4.15

⁶ IFRS 4.16

3.1.4 Regnskabsbekendtgørelsen

Regnskabsbekendtgørelsen som nævnt tidligere er daglig tal forkortelse af bekendtgørelse om finansielle rapporter for forsikringselskaber og tværgående pensionskasser.

Seneste rettelse til bekendtgørelsen er fra den 3 december 2018, gældende fra 1 januar 2019, hvilket har påvirket alle 2019 regnskaber som aflægges regnskabsbekendtgørelsen.

Regnskabsbekendtgørelsen bærer præg af de tilslutninger der fremgår af IFRS 4, dette er historisk foretaget af finanstilsynet for at sikre transparens.

Ligeledes er der i regnskabsbekendtgørelsen inkluderet tilpasninger således at det er i overensstemmelse med solvens II direktivet.

Som følge heraf er der en forventning omkring at regnskabsbekendtgørelsen også kommer til at blive tilpasset som følge af udrulningen af IFRS 17.

Da det ellers vil skabe stor forskel på de selskaber/enheder der aflægges både moderregnskab og koncernregnskab, hvor kun sidst nævnte skal aflægges efter IFRS 17 jf. krav.

Mens det ikke følger direkte af IFRS 4 hvornår en forsikringsforpligtelse skal indregnes, så fremgår det eksplicit i regnskabsbekendtgørelsen. Jf. § 63 er det formidlet at den skal indregnes på balancen fra det tidspunkt, hvor forsikringsrisikoen overgår til selskabet. Af IFRS 4 fremgår det under pkt. 14C, at indregning af forsikringsforpligtelse ophører når selve forpligtelsen ophører. I praksis betyder at det forpligtelsen er ophørt, hvis forsikringen er opsagt, annulleret eller udløbet.

Dermed må forsikringsforpligtelsen også blive indregnet når forpligtelsen opstår, hvilket er svarende til hvad der fremgår af regnskabsbekendtgørelsen.

Forskellen mellem IFRS 4 og regnskabsbekendtgørelsen er fokuseret på diskonteringen af hensættelserne, der henvises til afsnit 3.1.2.4 for gennemgang af begrebet.

Diskonteringen skal findes sted i overensstemmelse med § 65 A i regnskabsbekendtgørelsen, Diskonteringen skal ligeledes ske ved brug af den risikofrie rente fra EIOPA som det fremgår af paragraffen.

Herpå ses der en direkte mulighed for at undgå diskontering såfremt det endnu ikke er implementeret i selskabet/enheden ved at gøre brug af IFRS 4 i stedet for regnskabsbekendtgørelsen.

Diskonteringen af de fremtidige pengestrømme vil give en yderligere hensættelse såfremt den risikofrie rente er positiv.

Ovenstående er også et udtryk for at sikre sammenhængen mellem solvens II direktivet og regnskabsbekendtgørelsen.

Regnskabsbekendtgørelsen indeholder også forenklede metoder, da der i modsætning til IFRS er virksomheder i Danmark der ikke er store nok til at være børsnoterede eller udarbejder koncernregnskab, hvorfor de har nogle enklere valgmuligheder gennem regnskabsbekendtgørelsen.

Eksempel herpå er opgørelse af præmiehensættelser for skadesforsikringsselskaber, disse kan opgøres i overensstemmelse med § 69 A, såfremt at risikoperioden er på 1 år eller kortere.

Såfremt præmiehensættelserne opgøres efter denne metode, betyder at præmien for et givet år bliver fordelt forholdsmæssigt ift. hvilken dato den er tegnet, periode den dækker og balancedato.

Et illustreret eksempel er som følger, ud fra nedenstående forudsætninger:

1200 kr. i præmie for en ansvarsbilforsikring

Tegnet den 1 juli, med dækning for 1 år startende fra tegningsdatoen.

Balancedatoen er den 31 december.

Det betyder at der i regnskabet kommer til at være 600 kr. i præmiehensættelse, da tegningsdatoen er præcis halvdelen af et år der går til og med 31 december.

3.1.5 IFRS 17

IFRS 17 er den nye standard inden for forsikringskontrakter og forventes at ændre metoden og opgørelsen af hvordan pensionskasser og forsikringsselskaber præsenterer deres regnskaber.

Det vil skabe større transparens mellem selskaberne/enheder og formentlig medføre større gennemsigtighed.

I modsætningen til IFRS 4 og regnskabsbekendtgørelsen, så operere man med i IFRS 17 med et ud af to krav der skal opfyldes før indregning kan ske.

Forfaldsdatoen for første præmie skal være nået eller så skal dækningsperioden være trådt i kraft.

Dog er der lighed til de andre standarder såfremt de indgåede forsikringskontrakter anses for tabsgivende, idet der i så fald så skal hensættes allerede fra det tidspunkt hvorpå kontrakten indgås.

Definitionen af en forsikringskontrakt er uændret fra IFRS 4 til IFRS 17.

Hvorfor der henvises til tidligere afsnit for dette.

Standarden indfører en gruppeopdelingen af forsikringskontrakter som er et krav, der kræves at de inddeles i følgende puljer:

- En gruppe af kontrakter, som er tabsgivende ved første indregning
- En gruppe af kontrakter, som ved første indregning ikke har betydelig risiko for efterfølgende at blive tabsgivende.
- En gruppe af resterende kontrakter.

Ovenstående kommer af afsnit 25 i IFRS 17.

Inddelingen skal ske efter et individuelt kontraktniveau og det forventes at disse kontrakter skal have samme risici og administreres ens for at være i samme gruppe.

Det er ej muligt heller at medtage kontrakter i samme gruppe, hvis der er mere end 1 års forskel i den samme gruppe. Og kontrakterne flytter ikke gruppe når de først er medtaget i den ene gruppe, dette for at kunne beholde overblikket og forme tilstrækkelig antal puljer/grupper der er homogene.

Ovenstående medfører at lønsomheden kan opgøres for de enkelte puljer.

Den forenkede metode til opgørelse af præmiehensættelser er implementeret i IFRS 17, dog på en ændret facon. Således at metoden er anderledes, men med hensigt om at gøre beregningen og opgørelsen nemmere end den generelle model som er den anden metode under IFRS 17.

Præmieallokeringsmetoden går ud på at fordele præmien forholdsmæssigt ud på balancen og resultatopgørelsen, i takt med at risikoperioden overgår.

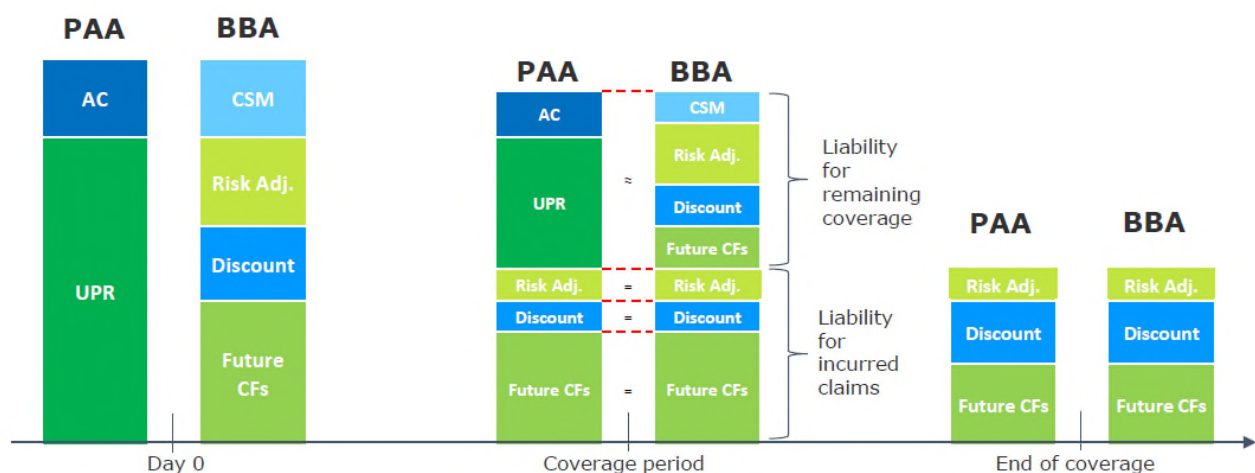
Det betyder at eksemplet givet under regnskabsbekendtgørelsen vedr. balance effekten på forpligtelserne er alt andet lige uændret.

Forskellen opstår i hvilke beløb der resultatføres og på hvilket tidspunkt.

Den generelle model indeholder derimod flere komponenter til opgørelse af præmiehensættelsen, det indebærer følgende:

- 1) Opgørelse af fortjenstmargen
- 2) Opgørelse af risikomargen
- 3) Diskontering
- 4) Fremtidige pengestrømme

Den generelle model er også kaldet for building block approach, nedenfor er specificeret hvordan beregningen gennem premium allocation approach (PAA) er foretaget sammenlignet med Building block approach (BBA).

Figur 3: Kilde: egen tilvirkning

Ovenstående figur viser at PAA metoden er langt nemmere at foretage og i dette tilfælde giver det samme resultat, da det er på baggrund af en forsikring for et enkelt år.

Det er ligeledes krav i IFRS 17 at resultat skal være ens uagtet metode for at kunne anvende PAA.

Af søjlerne længst til venstre kan vi se at PAA består af følgende:

- 1) **AC:** acquisition costs hvilket er ensbetydende med erhvervelsesomkostninger
- 2) **UPR:** Unearned premium reserve svarende til præmie der endnu ikke er optjent eller indgår i risikoperiode.

BBA metoden indeholder langt flere komponenter hvilket visualisere dennes kompleksitet, nedenfor er der ligeledes for BBA metoden forklaret dennes sammensætning:

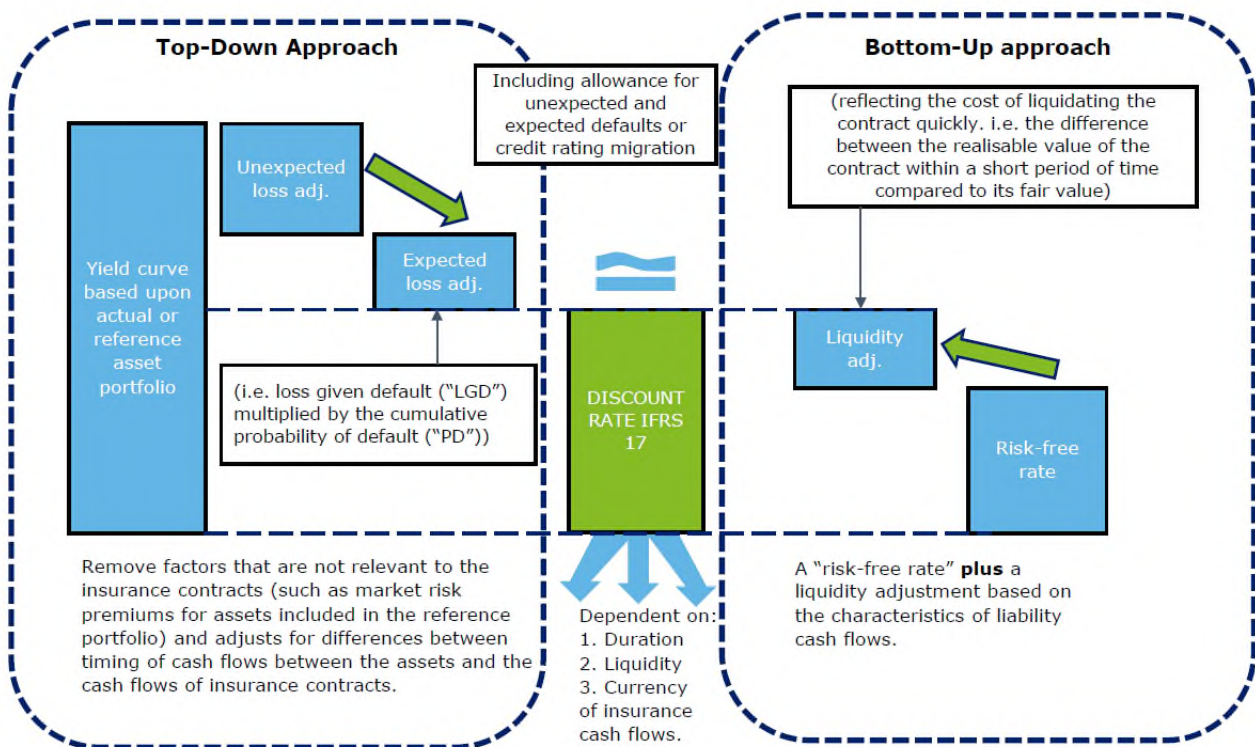
- 1) **CSM:** Contractual service margin svarende til fortjenstmargen
- 2) **Risk adj.:** Risk adjustment er svarende til risiko margen
- 3) **Discount:** Er blot diskonteringen af hensættelserne
- 4) **Future CFs:** Future cashflows er direkte oversat til fremtidige pengestrømme og er lig med udtrykket der har samme navn.

Det er vigtigt at pointere at tabsgivende kontrakter skal indregnes straks som tab i resultatopgørelsen, hvis det først opdages på et senere tidspunkt at kontrakten eller flere kontrakter er tabsgivende gennem indikationer så skal der foretages en beregning af den resterende dækningsperiode ved brug af BBA metoden.

Erstatningshensættelserne derimod kan kun indarbejdes og indregnes på baggrund af BBA metoden. Komponenterne til BBA er uændret ift. forklaring med præmiehensættelsen samt alt andet lige forklaring af komponenter under regnskabsbekendtgørelsen, med undtagelse af diskonteringen.

Diskonteringen er i regnskabsbekendtgørelsen sat fast på at blive udregnet på baggrund af den risikofri rente der offentliggøres af EIOPA. Under IFRS 17 er det valgfrit hvilken diskonteringsrente man benytter, det kræver blot at karakteristika er ens med de relaterede pengestrømme.

I standarden har man fastsat to metoder til at fremfinde ens diskonteringen, de er illustreret nedenfor.

Figur 4: Kilde: egen tilvirkning

Top-down approach

Denne metode er med udgangspunkt i en rentekurve, som er udformet på baggrund af en aktuel eller reference afkast af aktiver som angivet i blå boks yderst til højre.

Eksempel herpå er bornholms brandforsikring som udelukkende har obligationer og investeringsforeningsbeviser jf. nedenstående note vedr. deres dagsværdihierarki.

I dette tilfælde bør rentekurven for obligationer benyttes da de har en overlegen andel af disse på deres balance. Herefter skal der som angivet i figur 4 fratrækkes markedsrisici, som typisk indebærer kredittab og forringelse af kreditvurdering.

16. Aktiver til dagsværdi

Koncernens investeringsaktiver består primært af aktiver til dagsværdihierarkiets niveau 1, hvor der stilles markedspriser dagligt.

Herudover har koncernen to investeringsejendomme (niveau 3), som er indregnet til 1,9 mio. kr. pr. balancedagen. For beskrivelse af værdiansættelsen af koncernens investeringsejendomme til dagsværdi henvises til note 22, som indeholder en beskrivelse af teknikker og input til opgørelse af dagsværdien. For opgørelse af kursreguleringer henvises der til note 13.

Kapitalandele	0	0	5	5
Investeringsforeningsandele	47.685	33.193	112.844	100.546
Obligationer	43.456	50.566	282.320	288.184
Andre udlån	4.689	5.001	4.689	5.001
Øvrige	0	0	0	394
Andre finansielle investeringsaktiver i alt	95.830	88.760	399.858	394.130
Investeringsaktiver i alt	285.917	264.272	401.756	396.330

Figur 5: Kilde: Bornholms brandforsikring 2019 årsrapport

I dette tilfælde er det rimelig simpelt at udlede diskonteringsrenten, da selskabet er simpelt. Dermed er metoden afhængig af hvilke typer af instrumenter selskabet opererer med og dermed tilpasset hver enkelt enhed/selskab.

Bottom-up approach

Denne metode er en modsætning af ovenstående metoden, hvilket betyder at der tages udgangspunkt i en risikofri renter, hvorefter der reguleres for illikviditets præmie.

Sidst nævnte kan fastsættes på mange måder og ligeledes dybt afhængigt af hvordan selskabet/enheden er struktureret på.

I forlængelse af ovenstående tilfælde ville likviditetsjustering være minimal, da den risikofrie rente fra obligationer allerede passer fint til virksomhedens aktiver, det er dog ikke altid tilfældet.

Eksempelvis kan større livsforsikringsselskaber og pensionskasser såsom ATP, PFA og Danica have en stor opgave i at fastsætte denne, da deres aktivbalancer alle er godt stykke over 500 milliarder DKK, hvorfor deres unoterede eksponeringerne ligeledes er store.⁷

3.2 Delkonklusion

I afsnit 3.1 er der givet introduktion til 3 forskellige regnskabsstandarder, hvorpå analysen skal foretages imellem for at skelne forskel og forbedre præsentationen overfor regnskabslæserne.

Dertil er der inkluderet forklaring af de regnskabsmæssige elementer der indgår i regnskabsstandarderne, således at analysen kan foretages på et let beskrevet sprog.

Der er konstateret en del forskelle mellem standarderne, især som følge af IFRS 4 ligger op til fri tolkning på mange områder da den ikke rummer deciderede metoder i modsætning til IFRS 17.

Dette vidner om at der er et reelt problem i forsikringsbranchen og tilhørende at præsentationerne af regnskaberne ikke bliver ens med udgivelse af IFRS 17 og derved uigennemskuelige.

Forsikringsbranchen vil opleve, at der for nogle selskaber er enorm forskel mellem regnskabsbekendtgørelsen og IFRS 17, hvorfor en eventuel tilpasning af regnskabsbekendtgørelsen vil muligvis medføre en række lempelser.

Ovenstående skaber grundigt fundament for analysen mellem forskellene i de enkelte regnskabsstandarder.

⁷ Årsregnskaber for 2019 for Danica Pension Livsforsikringsselskab, PFA livsforsikringsselskab, ATP livslang pension.

4 Analyse af IFRS 17 i forhold regnskabsbekendtgørelsen og IFRS 4

Afsnit 3 udviser hvad de enkelte regnskabsstandarder går ud på og hvad de indeholder af informationer. I dette afsnit er der foretaget sammenligning af regnskaberne i forhold til præsentation af regnskaberne.

4.1 Sammenligning af præmiehensættelser

Ved et skadesforsikringsselskab indgår der præmiehensættelser, begrebet er forklaret tidligere i opgaven hvorfor der henvises dertil, disse opgøres efter to vidt forskellige metoder i IFRS 17 og regnskabsbekendtgørelsen. Sidstnævnte er ensartet ift. IFRS 4 da regnskabsbekendtgørelsen udfyldte standarden med metoder, da disse ikke fremstod konkret i IFRS 4.

For at foretage sammenligning af præmiehensættelser, er der i følgende afsnit givet følgende oplysninger hvorpå premium allocation approach og § 69 a efter regnskabsbekendtgørelsen bliver sammenlignet. Det skyldes at begge metoder vurderes at være forenklede og derfor er sammenlignelige.

I forlængelse af ovenstående, så foretages der ikke en sammenligning af BBA metoden og § 69 efter regnskabsbekendtgørelsen, da resultat for 1 årig kontrakt vil være ens.

Der er taget udgangspunkt på en 9 måneders kontrakt, der har kvartalsmæssig termin med en præmie på 900 kr. Nedenfor er der lavet en opgørelse af PPA (Premium allocation approach).

Premium allocation approach			
Resultatopgørelse	Q1	Q2	Q3
Bruttopræmier	300	300	300
Udbetalte erstatninger	-181	-190	-200
Forsikringsresultat	<u>119</u>	<u>110</u>	<u>100</u>
Finansielle indtægter	45	47	50
Renter på forpligtelser	0	-9	-19
<u>Netto resultat</u>	<u>164</u>	<u>148</u>	<u>131</u>
Balance			
Investeringsaktiver	945	992	443
<u>Aktiver i alt</u>	<u>945</u>	<u>992</u>	<u>443</u>
Præmiehensættelser	-600	-300	0
Erstatningshensættelser	-181	-380	0
Egenkapital	-164	-312	-443
<u>Passiver i alt</u>	<u>-945</u>	<u>-992</u>	<u>-443</u>
Kontrol	0	0	0

Nedenfor viser efter regnskabsbekendtgørelsen.

Forenklete metode efter § 69 A			
Resultatopgørelse	Q1	Q2	Q3
Bruttopræmier	900		
Ændringer i præmiehensættelser	-600	300	300
Udbetalte erstatninger	-571		
Ændringer i erstatningshensættelser	181	190	200
<u>Forsikringsresultat</u>	<u>-90</u>	<u>490</u>	<u>500</u>
Finansielle indtægter	45	47	50
Renter på forpligtelser			
<u>Netto resultat</u>	<u>-45</u>	<u>537</u>	<u>550</u>
Balance			
Investeringsaktiver	945	992	1.042
<u>Aktiver i alt</u>	<u>945</u>	<u>992</u>	<u>1.042</u>
Præmiehensættelser	-600	-300	0
Erstatningshensættelser	-390	-200	0
Egenkapital	45	-492	-1.042
<u>Passiver i alt</u>	<u>-945</u>	<u>-992</u>	<u>-1.042</u>
<i>Kontrol</i>	<i>0</i>	<i>0</i>	<i>0</i>

Forskellen hviler på effekten i starten af perioden samt hvordan resultatet ender alt efter hvilken metode man benytter.

Dermed viser forskellen at IFRS 17 viser de faktisk beløb der forventes at blive modtaget, modsat regnskabsbekendtgørelsen der viser fiktive tal i den forståelse at egenkapital reelt ikke har så stor en værdi.

4.2 Sammenligning regnskabsposter og begreber mellem standarder

Ved indførelse af IFRS 17 er der en lang række regnskabsposter og indhold der bliver henført anderledes i regnskabet i modsætning til IFRS 4 og regnskabsbekendtgørelsen.

Nedenstående indeholder forskelle pr. område og med tilhørende forklaringer.

4.2.1 Erhvervelsesomkostninger

Erhvervelsesomkostninger under IFRS 17 medfører et retvisende billede i kontrast til IFRS 4 og regnskabsbekendtgørelsen. Det skyldes at førstnævnte medfører at man periodiseres omkostningerne, der har været med til at sikre forsikringskontrakten i dækningsperioden. Forskellen er at det indarbejdes ved realisering.

Erhvervelsesomkostninger placeres derfor midlertidigt på balancen, således de delvis indregnes i takt med risikoperioden. Dette øger gennemsigtigheden og sikre et bedre overblik for regnskabslæseren til at vurdere hvorvidt selskabet/enheden er rentabel.

Erhvervelsesomkostninger, som skal indregnes i cash flows forbundet med forsikringskontrakten under IFRS 17, kan give nogle problemer da de enkelte enheder/selskaber vil skulle have programmet deres setup til at

håndtere en nøjagtig opgørelse af erhvervsomkostninger til den enkelte forsikringskontrakt. På nuværende tidspunkt er dette ikke et krav, hvorfor selskaberne vil skulle investere i deres IT-systemer, for at understøtte opgørelsen heraf.

Det skal bemærkes, at indregningen af erhvervsomkostninger skal ske for alle erhvervsomkostninger, uagtet om, hvorvidt erhvervsomkostningen reelt set har medført at selskabet har indgået en forsikringskontrakt. Forsikringsselskaberne bruger typisk flere forsøg på, at erhverve en forsikringskontrakt og det er derfor alle erhvervsomkostninger i forbindelse hermed, som skal indregnes.

4.2.2 Forsikringskontrakter

Definitionen af forsikringskontrakter er i det væsentlige uændret under IFRS 17 for dansk GAAP, men hvis forsikringskontrakten indeholder faste investeringskomponenter, skal de adskilles, hvis er ikke tæt knyttet til kontraktforsikringsgenstande og kan ikke købes separat. Derudover ikke-forsikringsgenstande, dvs. serviceposter, skal adskilles. Der kan ikke tages yderligere skridt udskillelse end krævede opdelinger.

Ved vurderingen af om investeringskomponenter eller servicekomponenter skal kombineres med

I forsikringskontrakten skal du tage en bestemt stilling til investerings- eller servicedelen

Med forsikringskontrakter og investeringskomponenter eller

Servicekomponenter kan i princippet sælges uafhængigt i separate kontrakter.

Hvis investeringsdelen eller servicedelen betragtes som meget relevant Forsikringsdelen behandler hele kontrakten som en forsikringsaftale og Overhold IFRS 17. Betalinger, der er relateret til investeringskomponenten, skal dog udelukkes fra forsikringspræmieindtægterne og anføres separat i resultatopgørelsen for ikke at blive rapporteret. Indkomst under præmieindkomst, som er indkomst fra forsikringskontrakter.

Formålet med at adskille ikke-forsikringsdele fra forsikringskontrakter er at oprette Gennemsigtighed og sammenlignelighed mellem forsikringskontrakter og ikke-forsikringskomponenter; Derudover giver det også en mere præcis beskrivelse, når der beregnes relaterede forpligtelser Forsikringskontrakt, fordi det eliminerer støj, der genereres af ikke-forsikringskomponenter, der ligger her.

4.2.3 Puljer af forsikringskontrakter

Indførelse af IFRS 17 medfører at forsikringskontrakterne skal aggregeres i puljer, regnskabsbekendtgørelsen indeholdte notekrav vedr. brancheregnskab som blev præsenteret i regnskabet.

Men denne ændring vil det betyde at kategorier allerede kan bæres af forsikringsselskabernes systemer, da man har trukket disse dater for at kunne opfylde nuværende krav.

Det er beskrevet tidligere at kontrakterne skal inddeles i 3 underliggende grupper, det er også forventeligt at der skal oprettes nye grupper årligt for at kunne bedømme lønsomheden nøjagtigt.

Ligeledes er der krav at kontrakterne skal have samme dækningsperiode, hvilket det automatisk medfører at der skal oprettes nye puljer hvert år.

Ved ændringer i forsikringskontrakten, skal der tages stilling til hvorvidt det er retvisende at kontrakterne bliver i puljen eller der skal oprettes særskilt pulje for disse.

Med tanke på væsentlighed så skal der sikres at der er samme risikoprofil og vilkår for at placere kontrakterne i samme pulje.

4.2.4 Præsentation i regnskabet

Præsentationen af IFRS 17-resultatopgørelsen understøtter derfor adskillelsen af den ikke-forsikringsdel kun transaktioner relateret til forsikringskontrakter er anført separat erklæring. I henhold til danske GAAP er transaktioner relateret til ikke-forsikringsdele inkluderet den forsikringskontrakt, der er bekræftet på forsikringskontoen, er derfor også inkluderet i den forsikringsmæssige tekniske resultat af den regnskabsbank. Sammenlignet med eksklusivitet fører dette til en mangel på gennemsigtighed virksomhedens evne til at udvikle forsikringsvirksomhed skal analyseres.

IFRS 17 tillader en mulighed, hvor ændringer i reserverne på forsikringskontrakter stammer fra rentejusteringer, dvs. finansielle indtægter eller omkostninger, der er afholdt af forsikringskontrakter, kan indgå i poster i resultatopgørelsen, anden totalindkomst, er ikke direkte i resultaterne. Formål dette tillader mere stabile resultater og sammenlignelighed gennem regnskabsåret Som et resultat udelades tidspunktet for rentejustering. Indtil videre er dette ikke tilladt, og forsikringsklausuler, der stammer fra renteforskrifter, bør foreslås på samme grundlag som andre klausuler juster bestemmelserne i resultatopgørelsen, så det er umuligt at se, hvad virkningen er den relevante rente er ændret.

4.3 Regnskabslæseres vurdering af forskelle

For at kunne bedømme forskellen der er udarbejdet med henblik på skadesforsikringsselskaberne, så er der foretaget interview med en række eksperter på området for at påse deres vurderinger til den ændret præsentation.

Ved henvendelse til Mikkel Jarlbøl, Director i Deloitte og aktuar samt tidligere CEO i større dansk livsforsikringsselskab er der udtalt følgende:

”...IFRS 17 skaber et mere sammenhængende billede af forsikringsregnskaberne.”⁸

Mikkel Jarlbøl påpeger at regnskaberne efter regnskabsbekendtgørelsen afviger ekstremt meget fra hinanden og uden indgående kendskab til de enkelte livsforsikringsselskabers produkter og metodik, så vil det være ekstremt svært at forstå sammenhængen.

⁸ Bilag 1

Det der påpeges er at resultatopgørelsen i et livsforsikringselskab eller pensionskasse, indeholder regnskabsposten ændringer til livsforsikringshensættelser som mere eller mindre er en residual af resterende poster i regnskabet.

Nedenstående viser resultatopgørelsen i MP Pension for 2019.

Som det kan ses af årsrapporten så fylder ændringerne til livsforsikringshensættelserne størstedelen af resultatopgørelsen. Ulempen ved regnskabsbekendtgørelsen er at denne sammendragelse af regnskabspost indeholder en aggregering af thielenoten tillagt akkumuleret værdiregulering. Efter aktuariemæssige henseender, så kan de forskellige dele af thiele måles på flere forskellige niveau og derfor skaber ubalance i sammenligningerne på tværs af disse enheder/selskaber.

I forlængelse af ovenstående er der taget kontakt til MP Pensions regnskabschef Filip Arthur Mickelsen. På baggrund heraf er der spurgt specifikt hvordan de håndtere dette i MP Pension.

Filip Arthur Mickelsen forklarede at *"... risikoresultatet er altid er svær størrelse at fastsætte og forklare, men at de i MP pension har haft historisk som en af de få til at kunne forklare udviklingen."*⁹

Risikoresultatet anderkender Filip Arthur Mickelsen for at være et stort problem, men løsning herpå ligner mere og mere IFRS 17.

Filip Arthur Mickelsen påpeger at *"...en samlet og fælles løsning vil skabe transparens og gennemsigtighed overfor pensionskunderne og derved regnskabslæserne."*¹⁰.

Ovenstående forklaringer på resultatopgørelsen og thielen i et forsikringsregnskab er belastet med subjektive vurdering, ud fra interviews med eksperter inden for området så lader det til IFRS 17 vil ændre perspektivet til at blive mere objektivt og lader metoderne være mere ensartet.

⁹ Bilag 2

¹⁰ Bilag 2

(Alle beløb i 1.000 kr.)

	Note	Koncernen		Pensionskassen	
		2019	2018	2019	2018
Medlemsbidrag	2	4.703.923	4.366.422	4.703.923	4.366.422
Afkast af investeringsaktiver					
Indtægter fra tilknyttede virksomheder		-	-	18.750.138	322.923
Indtægter af investeringsejendomme		53.894	34.170	14.656	15.620
Renteindtægter og udbytter mv.	3	5.424.533	5.231.334	171.552	341.225
Kursreguleringer	4	12.015.375	-6.606.083	-2.266.336	-2.815.789
Renteudgifter		-14.076	-73.548	-1.920	-1.504
Administrationsomkostninger i forbindelse med investeringsvirksomhed	5	-472.439	-399.332	-81.833	-48.233
Investeringsafkast før skat		17.007.287	-1.813.459	16.586.257	-2.185.759
Pensionsafkastskat m.v.	6	-2.510.848	544.882	-2.510.385	545.220
Investeringsafkast efter skat		14.496.439	-1.268.577	14.075.872	-1.640.539
Pensionsydelse					
Udbetalte ydelser	7	-3.138.316	-3.317.032	-3.138.340	-3.317.060
Pensionsydelse, i alt		-3.138.316	-3.317.032	-3.138.340	-3.317.060
Ændring i pensionshensættelser	24	-11.102.302	-4.009.344	-11.102.302	-4.009.344
Ændring i pensionshensættelser, markedsrente	25	-1.231.690	-794.792	-1.231.690	-794.792
Ændring i pensionshensættelser		-12.333.993	-4.804.135	-12.333.993	-4.804.135
Ændring i overskudskapital	23	-699.031	440.985	-699.031	440.985
Administrationsomkostninger	8	-65.461	-71.771	-65.461	-69.358
Overført investeringsafkast		-2.304.289	-313.803	-2.304.289	-313.803
Pensionsteknisk resultat		659.273	-4.967.912	238.682	-5.337.489
Egenkapitalens investeringsafkast		2.763.645	-465.723	2.763.645	-465.723
Resultat før skat		3.422.918	-5.433.634	3.002.327	-5.803.211
Pensionsafkastskat for egenkapitalen		-459.356	779.526	-459.356	779.526
Årets resultat		2.963.562	-4.654.108	2.542.971	-5.023.685

4.4 Delkonklusion

På baggrund af ovenstående, kan det konkluderes at der ligger væsentlige forskelle i hvordan regnskaberne bliver præsenteret alt efter om det er regnskabsbekendtgørelsen, IFRS 4 eller 17 der benyttes som standard. De konkrete forskelle skal primært findes i håndteringen af forsikringskontrakterne som grupper, opgørelsen af risikomargen, håndteringen af erhvervsomkostninger og udskillelsen af ikke-forsikringskomponenter fra forsikringskontrakter.

På baggrund af analysen og eksperternes forklaring på begge sider af bordet, i form af revisor, aktuar og regnskabschef så vurderes det at forsikringsselskaber og pensionskasser/livsforsikringsselskaber er plaget af subjektivitet og at det vil gavne regnskabslæser at der fremadrettet blev benyttet IFRS 17.

Da denne skaber transparens og gennemsigtighed.

5 Konklusion

Det kan konkluderes, at IFRS 17 så afgjort vil modulere håndteringen af det regnskabsmæssige aspekt i forsikringskontrakter. Fremadrettet forventes der derfor en klar uniformering i de anvendte metoder til indregning af forsikringskontrakter. IFRS 17 har som ét af hovedformålene til opgave at skulle sikre transparens på tværs af IFRS-aflæggere til netop disse anvendte metoder, hvorfor forventningen er af positiv effekt.

Først og fremmest har ændringerne den effekt, at forsikringsselskaberne skal tage en konkret vurdering. Vurderingen skal bearbejde hvorvidt der indgår ikke-forsikringskomponenter i forsikringskontrakten, hvor der er behov for at udskille dem fra kontrakten og indregne dem særskilt i overensstemmelse med relevant og gældende regnskabsstandard.

Hertil er der behov for aggregering af forsikringskontrakterne. Disse skal foregå i grupper med formålet at skulle kunne håndtere forsikringskontrakterne, på baggrund af faktummet, at de måles og indregnes på gruppeniveau under IFRS 17. Nuværende regnskabsstandarder gælder det, at forsikringskontrakterne indregnes individuelt. Der er på nuværende tidspunkt ikke krav om udskillelse af ikke-forsikringskomponenter.

6 Perspektivering

Solvens II direktivet forventes snarest at blive opdateret, det skyldes at det er i gangsat at forsikringsmæssige hensættelser skal opgøres som stokastiske variabler i modsætning til nuværende opgørelse med forsikringstekniske parametre.

Ved opgørelse af regnskab efter IFRS 17, så vil indførelsen af opgørelsesmetoden ligeledes medføre at gennemsigtigheden endnu mere bliver forbedret.

Ovenstående forventes at blive etableret i regnskabsbekendtgørelsen, således at mindre virksomheder/enheder også kan gøre brug af de metoder som IFRS 17 medfører.

Der perspektiveres til at forsikringsselskaberne skal indarbejde indledende arbejder til IFRS 17 påvirkning af deres lokale regnskaber til at sikre at eventuelle nye metoder bliver implementeret korrekt.

Da IFRS 17 ser ud til at sikre den længe ventede vejledning på forsikringsområdet i modsætning til IFRS 4 og regnskabsbekendtgørelsen.

7 Bilag

7.1 Transskriberet interview med IFRS 17 ekspert aktuar Mikkel Jarlbøl

Mikkel Jarlbøl er aktuar og Director i Deloitte, hvor undertegnet også arbejder.

Interviewet er gengivet i nedenstående transskribering.

Undertegnet: Hvilken baggrund har du ift. vurdering af IFRS 17 området og forsikringsmæssige hensættelser?

Mikkel: Director og meget involveret i IFRS 17 planlægning hos kunderne og tilhørende projekter for at etablere systemer til at drive dette.

Undertegnet: Hvordan ser du IFRS 17 i kontrast til IFRS 4 og regnskabsbekendtgørelsen?

Mikkel: IFRS 17 er ikke så nytænkende som vi tror, dog bidrager den til at samle de tanker der har været i branchen de sidste 10 til 20 år. Man kan også udlede at IFRS 17 skaber et mere sammenhængende billede af forsikringsregnskaberne.

Undertegnet: Hvordan skaber vi mest transparens og gennemsigtighed på forsikringsregnskaberne?

Mikkel: Fremgangsmåden er allerede lanceret i form af IFRS 17, så det er blot at implementere det korrekt og bruge den fornødne tid til at sikre at man er klar til indførelse i 2023.

Undertegnet: Tak for mødet

7.2 Transskriberet interview med IFRS 17 ekspert regnskabschef Filip Arthur Mickelsen

Filip Arthur Mickelsen er regnskabschef i MP Pension.

Interviewet er gengivet i nedenstående transskribering.

Undertegnet: Hvilken baggrund har du ift. vurdering af IFRS 17 området og forsikringsmæssige hensættelser?

Filip: Regnskabschef og ansvarlig for at vurdere fremtidig påvirkning af nye regnskabsmæssige standarder for MP Pension

Undertegnet: Har i gjort jer nogle tanker ift. IFRS 17?

Filip: Det hele er meget nyt stadig og vi som aflægger efter regnskabsbekendtgørelsen har heldigvis masser af tid til at undersøge og dokumentere hensættelserne tilstrækkeligt før vi kan kaste os ud i IFRS 17.

Undertegnet: Hvordan skaber vi mest transparens og gennemsigtighed på forsikringsregnskaberne?

Filip: Vi er nødt til at arbejde på en samlet og fælles løsning der vil skabe transparens og gennemsigtighed over for pensionskunderne og derved regnskabslæserne.

Undertegnet: Hvilke elementer anser du for at blive påvirket som følge af IFRS 17?

Filip: Generelt er det hele regnskabet der er meget subjektivt og vi er jo trodsalt medlemsejet, så jeg forventer at vi til et punkt ikke kan blive objektive.

Men akkumuleret værdiregulering og risikoresultatet er altid en svær størrelse at fastsætte og forklare, men at de i MP pension har haft historisk som en af de få til at kunne forklare udviklingen.

Undertegnet: Tak for din tid

8 Litteraturliste

Hjemmesider:

www.ifrs.org

www.finanstilsynet.dk

www.retsinformation.dk

www.EIOPA.europa.eu

<https://www2.deloitte.com/tw/en/pages/audit/articles/ias-plus.html>

<http://www.aktuarforeningen.dk>

https://www.finanstilsynet.dk/upload/Finanstilsynet/publik/publikationer/forsikring97/dn28_ord.html

Bøger:

Andersen, Ib (2009): *Den skinbarlige virkelighed*. Samfundslitteratur 4.udgave, 2. oplag

Publikationer:

EIOPA - Retningslinjer for værdiansættelse af forsikringsmæssige hensættelser

https://www.eiopa.europa.eu/sites/default/files/publications/eiopa_guidelines/da_-_gl_on_valuation_of_technical_provisions_rev.pdf

Finanstilsynet - Bemærkninger til bekendtgørelse om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser

<https://www.finanstilsynet.dk/upload/finanstilsynet/mediafiles/newdoc/hearing/bem-regnskabsbek-forsikring.pdf>

KPMG - IFRS 17 our first impressions

<https://assets.kpmg.com/content/dam/kpmg/xx/pdf/2017/07/ifrs17-first-impressions-2017.pdf>